

От президент
Хенри Б. Айринг
Първи съветник в Първото
Президентство

Благословиите на десятъка

Когато Бог ни дава заповеди, целта му е да ни благослови. Той иска да ни даде вечен живот, най-големият от всички Негови дарове (вж. У. и З. 14:7). За да получим дара да живеем вечно с Него като семейства в селестиалното царство, трябва да можем да живеем според законите на това царство (вж. У. и З. 88:22).

Той ни дава заповеди в този живот, за да ни помогне да развием тази способност. Законът за десятъка е една от тези подготвителни заповеди. Според този закон, ние даваме на Господ една десета от целия си доход. Законът е достатъчно прост, за да го разбере дори едно дете. Виждал съм деца, които дават на епископа си плик с десятък, съдържал една десета от монетите, които са припечелили или събрали.

Една от благословиите, произтичащи от плащането на пълен десятък, е развиване на вяра да живеем според още по-висш закон. За да живеем в селестиалното царство, трябва да живеем според закона за посвещаването. Там трябва да сме в състояние да чувстваме, че всичко, което сме и което имаме, принадлежи на Бог.

Има поне три начина, по които плащането на пълен десятък в този живот ни подготвя да *чувстваме* онова, което трябва да чувстваме, за да получим дара на вечния живот.

Първо, когато плащаме десятък на Църквата, нашият Небесен Отец излива благословии върху нас. Всеки, който с постоянство е плащал пълен десятък, знае, че това е вярно. Благословиите понякога са духовни, понякога – материални. Те се дават в Господното време и според онова, което Той знае, че е най-добро за нас.

Когато тези благословии дойдат, расте вярата ни, че Бог е източник на всичко добро в живота ни. Става по-лесно да видим, че посвещаването просто признава истината, че всички Божии творения са Негови. Това ни кара да *чувстваме* благодарност, че Той иска само 10 процента от онова, което вече ни е дал. Така ние сме по-добре подготвени да живеем според закона за посвещаването, когато това бъде поискано от нас.

Второ, всички ние, които с постоянство сме плащали пълен десятък, *се чувстваме* по-уверени да помолим Бог за онова, от което ние и семействата ни се нуждаем. Той обещава по-големи благословии, отколкото можем да получим, когато сме били верни на завета си да плащаме своя десятък (вж. Малахия 3:10). Тъй че една от големите благословии на десятъка е увереност в онова, което бъдещето ще ни донесе. Каквито и да бъдат условията и обстоятелствата ни, нещата се ще подредят по най-добър за нас начин. Когато спазваме обещанията си, Той ще

спазва Своите. Чувството на мир е една от най-големите благословии от плащането на пълен десятък. Хората, които са спазвали заповедта за десятъка, могат да свидетелстват, че благословията, наричана мир, е реална и скъпоценна.

Трето, хората, които плащат десятък, *чувстват* нарастване на любовта им към Бог и Божиите чеда. Това нарастване иде от разбирането как Отец използва десятъците, които ние принасяме, за да благославя хората в този свят и за вечността.

Чрез упълномощените Си служители Той изразходва десятъка много внимателно. Човек, който плаща десятък, помага на Господ да се строят храмове, в които семейства могат да бъдат запечатвани за вечността. Човек, който плаща пълен десятък, Му помага да разпраца Евангелието до народите по света. Човек, който плаща десятък, Му помага да облекчи глада и страданието по Неговия собствен начин, чрез служителите Си. Всеки от тези служители може да ви каже как расте любовта, поради това че десятъкът е употребен за благослов на хората. Същото може да каже и човекът, който вярно плаща десятък.

Рекапитулацията на десятъка предстои след доста месеци. Моля се вие и семейството ви да започнете отсега да планирате и да се готвите за това да бъдете достойни за благословиите, които Бог излива над всички онези, които могат да Му заявят, че плащат пълен десятък.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

- Понякога най-добрият начин да преподадем даден принцип е да го покажем нагледно (вж. *Преподаването – няма по-велико призвание*, 1999 г., стр. 164). Обмислете дали да не помолите член на семейството да покаже какво представлява една десета. Той или тя може да го направи, като отдели един предмет от група от 10 предмета. За да завършите, бихте могли да поканите член на семейството да покаже как се попълва бележка за десятък.
- “Хората, които учите, ще имат полза от взаимното си участие” (*Преподаването – няма по-велико призвание*, стр. 63). Поканете членовете на

семейството да споделят какво според тях има предвид президент Айринг, като казва, “*да чувстваме* онова, което трябва да чувстваме, за да получим дара на вечния живот”. Обмислете дали да не обсъдите трите начина, по които плащането на десятък ни подготвя да чувстваме онова, което трябва да чувстваме, за да получим Божиите благословии.

МЛАДЕЖИ

Достатъчно пари

От Фабиано душ Сантуш да Силва

Срещнах мисионерите, когато бях на 17 г. По онова време по-големият ми брат и аз живеехме заедно. Майка ни бе починала предната година и животът бе труден. Когато мисионерите ме учеха, разбрах, че Църквата бе онова нещо, което през цялото време бях търсил. Но влиянието на приятелите ми пречеше да ходя на църква в неделя.

Един път отидох на църковна дейност през седмицата. Виждайки всичките млади хора да се смеят и да играят, се изпълних с много радост. Мисионерите заедно с младежите използваха възможността, за да ми преподадат един евангелски урок и се почувствах толкова добре, че реших да се кръстя.

Но дори след като се присъединих към Църквата, аз се сблъсках с предизвикателства. Бях единственият член на Църквата в онази част на града и живеех далече от сградата за събрания. Приятелите ми нечленове повече не желяеха да имах нищо общо с мен. Когато се чувствах самотен, се молах и усещах Господната обич.

Всеки месец получавах дребна сума пари от един фонд, оставен от майка ми. Трудно беше да се издържам с тъй малко пари. Но бях решен да бъда покорен. Плащах десятък, също така трябваше да плащам за транспорт до семинара и неделните събрания. Не разбирах как, но в края на месеца откривах, че има достатъчно пари за всичко това.

Знаех, че съм благословен, защото плащах десятъка си. Подчинението на тази заповед ми помогна да добия силно свидетелство, да отслужам мисия и да имам благословии, тъй че можех да укрепвам нови членове, които се изправяха пред предизвикателства.

ДЕЦА

Мога да плащам десятък

Да плащаме десятък означава да даваме 10 процента от спечеленото на Господ. Представете си три деца, които свършват различна работа. Предполагете, че едното спечелва 1 лев, второто – 2, а третото – 3 лева. Напишете колко следва да бъде десятъкът на всяко дете.

Допълнителен въпрос: Кой от тези плащащи десятък деца ще получи най-много благословии? (Съвет: Вижте последния абзац от посланието на президент Айринг).

© 2011 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ, Одобрено на английски: 6/10. Одобрено за превод: 6/10. Превод на *First Presidency Message, June 2011*. Bulgarian. 09766 112

Укрепване на семействата чрез разчитане на своите сили в материалните неща

*Изучете този материал и, ако е уместно, го обсъдете с посетените от вас сестри.
Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете
Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот.*

Да развиваме способността да разчитаме на собствени сили – способността да се грижим за себе си и семействата си – е отговорност на всяка сестра. Ние започваме да разчитаме на собствените си сили, като се научаваме да обичаме работата, търсим вдъхновение, за да открием най-добрите начини да обезпечаваме себе си, и като работим с членовете на семейството си да посрещаме основните си нужди.

Когато разчитаме на собствените си сили, ние използваме своите благословии и ресурси, за да се подготвим за проблемите и да ги избягваме. Разчитането на собствени сили обаче се усилва, като се молим за смелост да посрещнем с вяра предизвикателствата, които със сигурност ще дойдат. Разчитането на собствените сили също ни позволява да спазваме завета си да се грижим за другите хора.

В Обществото за взаимопомощ ни учат на принципи и умения да разчитаме на себе си. Сестрите могат да се научат как да съставят бюджет, да се освобождават от дългове, да усвояват работни умения, да изучават Писанията и Евангелието, да учат другите да четат и учат, да усвояват технологии, да поддържат физическо,

социално и емоционално здраве, да усвояват физически упражнения, превенция и възстановяване от зависимости, предотвратяване на болести, градинарство, производство и съхраняване на храна, да развият готовност за непредвидени случаи и много други неща, които ще ни помогнат да разчитаме на собствените си сили.¹

Джули Б. Бек, обща президентка на Обществото за взаимопомощ, обяснява, “Да се грижим за себе си и други хора е доказателство, че ние сме ученици на Господ Исус Христос. Когато миналата година ... (моята свекърва) неочаквано почина, след нея останаха доказателствата на живот, през който тя е разчитала на собствените си сили. Тя имаше валидна храмова препоръка и добре изчетени Писания и ръководства за изучаване на Евангелието. С обич разделихме тенджерите, тиганите и чиниите, с които тя бе стотвила хиляди ястия. Остави ни юргани, които бе ушила от стари дрехи. Тя вярваше в старата поговорка, “Докрай използвай и износвай, приспособявай и ненужното не купувай”. Видяхме запасите от храна, който бе произвела, консервирала и съхранила. Особено забележителни

бяха нейните счетоводни тефтерчета, където тя с постоянство записвала разходите си в продължение на много години. Понеже живяла предвидливо, тя остави известна сума пари, която спестила за спешни случаи, и не остави дългове след себе си! И най-важното, тя бе учила и вдъхновила мнозина други с уменията, които бе придобила през своя предан живот”².

От Писанията

Иоана 13:34–35; Яковово 1:27; Мосия 4:26; Учение и Завети 29:34–35; 38:30; 44:6

От нашата история

Сестрите от обществото за взаимопомощ винаги са участвали в работата по спасяване на души – физически и духовно. Всяка седмица, когато се срещали, сестрите от женското Общество за взаимопомощ на Наву съобщавали за нуждаещи се хора. Дарения в пари, стоки, таланти и време били разпределяни, за да се помогне на нуждаещите се. Това основополагащо дело за облекчаване на страдащите продължило да бъде делото на Обществото за взаимопомощ поколения наред.

Когато светиите пристигнали в долината Солт Лейк, президент Бригъм Йънг (1801–1877) посъветвал сестрите да помагат на хората, които са в нужда, и да усвояват умения, които ще им позволяват да се грижат за себе си. Той казва, “Научете се да се издържате сами; слагайте настрана зърно и брашно и го пазете за черни дни”³. Под ръководството на свещеничеството Обществото за взаимопомощ

продължава да ни учи да разчитаме на собствени сили, да пазим семейството и да насърчаваме личната праведност и милосърдните действия, чистата любов Христова.

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Книга 2: служение в Църквата* 2010 г., 9.4.2.
2. Джули Б. Бек, “Отговорностите по благосъстоянието на президентката на Обществото за взаимопомощ”, *Основни принципи на благосъстоянието и разчитането на собствени сили* 2009 г., стр. 6.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* 1997 г., стр. 231.

- 1.** Как мога да помогна на сестрите и техните семейства да подобрят уменията си да разчитат на своите собствени сили в материален смисъл?
- 2.** Как мога да подобра собственото си умение да разчитам на своите собствени сили в материален план?

За повече информация посетете www.reliefsociety.lds.org.